

Problemi, Božja prisutnost i molitva

Iskusi radost uspješnog
kršćanskog života

Problemi, Božja prisutnost i molitva

Iskusi radost uspješnog
kršćanskog života

MICHAEL WELLS

Predgovor

SAM JONES

LOGOS*d.o.o.*

DARUVAR, Masarykova 54

2016

Naslov izvornika:

Michael Wells

PROBLEMS, GOD'S PRESENCE, & PRAYER

Copyright © 1993 Michael Wells

Published by Abiding Life Press

A division of Abiding Life Ministries International

P.O. Box 620998, Littleton, CO 80162

Copyright © za hrvatsko izdanje: Logos, Daruvar

Urednik: Nada Konecky, prof.
Prijevod: Božica Srnec
Lektura: Dragica Baksa
Korektura: Silvija Špičak, prof.
Grafički uredio: Mladen Konecky, mag. inf.

Za nakladnika: Zdravko Konecky, prof. ing.

Izdavač: Logos, Daruvar
Masarykova 54,
Daruvar
e-mail: logos-daruvar@bj.t-com.hr
www.logos.hr

Tisak: „Logos“ d.o.o. Daruvar

ISBN-13: 978-953-8074-07-3

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Nacionalne
i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 000939146

Za Boga slabi

SADRŽAJ

PREDGOVOR	9
UVOD	13
1. DIO: Problemi sa svrhom	15
1. Jesu li problemi normalni.....	17
2. Vjernici trebaju probleme	29
3. Božji lijevak.....	45
2. DIO : Prepreke na uskom putu	57
4. Strahovi	61
5. Pogrešne definicije.....	79
6. Udovoljavanje sebi.....	101
3. DIO: Život u Njegovoj prisutnosti	129
7. Uživanje u Njegovoj prisutnosti	131
8. Molitva u Njegovoj prisutnosti	141
9. Dijeliti Njegovu pobjedu.....	151

Predgovor

Kada mi je moj prijatelj Michael Wells poslao manuskript ove knjige sa zamolbom da napišem predgovor ja sam upravo završio s čitanjem njegove prethodne knjige *Izgubljen u pustinji*.

Mnogi se kršćani zavaravaju idejom da ako ne misle na đavla, on će jednostavno otići i pustiti ih na miru. I ja sam osobno dugo vjerovao u ovu teoriju sve dok nisam shvatio da je đavao tu odlučan da kršćane uhvati na mamac ili na prijevaru. *Problemi, Božja prisutnost i molitva* je knjiga koja može pomoći svima koji su usvojili takvu lažnu teoriju u svojim životima.

Poruka ove knjige jasna je i glasna i glasi ovako: Čuvaj se kršćanine, đavao vreba na tebe; on te želi vidjeti poraženog i daleko od nebesa u koja si postavljen u Kristu Isusu po Božjoj milosti... a kada se to dogodi, ti se ne možeš sakriti iza 1. Ivanove 1,9, „Ako priznajemo svoje grijehе, vjeran je on i pravedan: oprostiti će nam grijehе i očistiti nas od svake nepravедnosti“ (NIV). Mike Wells je ovu poruku pronio po čitavom svijetu svojim pisanjem i osobnim posjetima.

Mike je posebna osoba čija je metoda kršćanske komunikacije jedinstvena. To je metoda koju su misiolozi i teolozi zagovarali u svojim knjigama i učionicama, metoda koju su misionari u stranim zemljama godinama iskušavali, ali takva do koje sebe nisu mogli dovesti bez rezerve. To je metoda koja može unijeti revoluciju u suvremene misije i dovesti ih natrag na izvorni stil Isusa iz Nazareta. Ona se naziva *prijateljstvo*.

Kako je to predivno i sveto sredstvo evangelizacije i kako ga je Mike personificirao kroz svoj život i službu njegujući jednostavna i autentična prijateljstva!

Mike je na isti način dotaknuo religiozne učene ljude, buntovnu mladost, alkoholičare i agnostike Bogom danom sposobnošću da vidi potencijal iznad antagonizma naspram kršćanstva i vrijednost duše koja treba Krista. Gledao sam ga kako se odupire napasti da potpadne pod utjecaj jeftinih trikova da od trivijalnih stvari napravi veliku i važnu stvar; on je sluga i prijatelj, a ne dobrotvor i zaštitnik. On nema unajmljenog menadžera koji će ga najavljivati u velikom stilu, „I evo naaaam Mike...!!!“, prije nego stane za govornicu.

Štovanje kulta uspjeha u naše je vrijeme zavaralo mnoge kršćane. Mnogi kršćani nisu svjesni zamršenog djela koje đavao među njima čini, možda zato što zamišljaju da đavao djeluje u barovima i mračnim ulicama, a ne na ugodnim mjestima kao što su crkve i kršćanske organizacije. Kako smo tu u krivu. I ako svjetovne standarde uspjeha primijenimo na Isusa i Njegovu zemaljsku službu, tada je on bio potpuni gubitnik koji je pogriješio u svemu. Tko bi rekao da će pogubljenje na Rimskom križu dok su prijatelji i rodbina bespomoćno gledali, biti posvemašnji uspjeh? Ali Bog

je upravo tu bio na djelu inicirajući konačnu pobjedu nad đavoljim planom čak i onda kada mu se cijeli svijet rugao.

Mnogo je glasova danas koji privlače našu pozornost za zahtjevom da pišemo ili još bolje, da zovemo i da imamo kreditnu karticu spremnu za brzi put prema uspjehu. Čak i neki kršćanski nagovarači koriste ovu tehniku u svom pohodu prema uspjehu želeći sebi steći ime. *Vidljivost* je lozinka. „Doseći svijet za Krista“ je izgovor, sve u ime Isusa za kojeg vidljivost znači visjeti na križu.

Kakvo plodno tlo za đavola i njegove anđele – da, rekao sam *anđele* – da kršćane odvedu s pravog puta. *Problemi, Božja prisutnost i molitva* analizira ovaj paradoks uspjeha i pokazuje što znači biti doista uspješan. Knjiga može pomoći čitateljima da preispitaju najdublja mjesta u svojim srcima, vrlo iskreno, s psihološkim uvidom i biblijskim autoritetom.

U godinama kada sam služio u Billy Graham Evangelistic Association imao sam privilegiju susresti mnoge izvorne Božje sluge po cijelom svijetu. Mike Wells je jedan od njih. Susreo sam ga ranih osamdesetih za vrijeme jedne od mojih posjeta Denveru zbog posebnog sastanka kada smo predstavljali Billy Grahama i Amsterdam World Conference. Za vrijeme jednog neplaniranog susreta s Mikeom bio sam zadivljen njegovim uvidom u Pisma i njegovim razumijevanjem ljudske naravi i đavoljim pokušajima da porazi kršćane. Naša međusobna ljubav i poštovanje rasli su kroz godine uz zajedničke poslove, prijatelje i partnerstvo u službi.

Jesi li poraženi kršćanin pod prijetnjom neprijatelja i trebaš pomoć? Jesi li povrijeđen i srdit zbog prekinutih odnosa? Želiš li biti potpuno slobodan od ropstva u kojem

te drži neprijatelj i želiš iskusiti uspješan kršćanski život? Ako to želiš, tada ti preporučam da pročitaš *Problemi, Božja prisutnost i molitva*.

Dr. V. Samuel Jones

East West Ministries, St. Paul, Minnesota

UVOD

Prije nego sam postao vjernik nisu me iznenađivale kaotične okolnosti mog života. Činilo se da je život jednostavno takav. Svi oko mene prolazili su iste ili slične stvari. Međutim, od prijatelja kršćana čuo sam poruku nade. Oni su rekli da je uzrok mojih nemira vrlo jednostavan: „Ti ne poznaješ Boga; i stoga si ti kao čovjek koji stalno pokušava plivati uzvodno nasuprot nemilosrdnih struja.“ Rješenje je jednako jednostavno: „Pozovi Krista u svoje srce i iskusi život koji je izobilan, slobodan od briga, od straha, pa čak i od nevolja.“ Oni koji su mi svjedočili Isusovu ljubav i Njegovu spasonosnu silu jasno su mi dali do znanja da ću biti oslobođen ispraznog života i borbe koju sam stalno vodio.

To je bilo prije mnogo godina i da budem iskren, moj je život postao mnogo bolji od kad sam postao kršćanin. Međutim, on nikada nije bio niti je sada bez nemira, poraza, usamljenosti, pa čak i tragedija. Ukratko, ja još uvijek prolazim kroz razdoblja uznemirenosti. A isto tako sam naučio da takvo stanje nije samo moje iskustvo. Često podučavam vjernike koji su usred obiteljskih nemira, koji robuju grijesima za koje su mislili da su ih se davno oslobodili, koji su pod strašnim financijskim pritiscima, koji razmišljaju o razvodu ili pak se osjećaju kao da je Bog negdje daleko od njih.

Njihovi su životi prema njihovom mišljenju, daleko od života izobilja.

Što je razlog da su vjernici u takvim teškim situacijama? Kako im se može pomoći? Ništa od toga ne bi se trebalo dogoditi onima koji svim srcem žele slijediti Boga, zar ne? Mi smo prihvatili Isusa kao naš život; kako je to moguće? Ima li što dobro što se može izroditi iz svih tih teških situacija? Može li se na bilo kakav način razumno objasniti ta vožnja vlakom smrti iz zbrke u zbrku? Je li moguće da je Božja ruka na neki način iza svega što nam se događa, a što je toliko teško i tako nas pritišće? Kad bismo samo mogli biti sigurni da je Bog uključen u naša razočaranja koja su dio Njegovog plana i da mi nismo tek kontrolirani svjetovnim ozračjem, možda bi tada mogli biti ohrabreni usred naših problema.

Postoji obećanje kojim svi možemo biti ohrabreni, a to je da za sve naše probleme postoji nebeska svrha! Kada uvidimo čudo, mudrost i jednostavnost svojih problema tada se možemo radovati što nas je Bog blagoslovio problemima. Za svaku poteškoću osmišljen je božanski svršetak. Kada to shvatimo, tada možemo naučiti prihvatiti i cijiniti vremena kada se nade ruše, a frustracije divljaju.

PRVI DIO
PROBLEMI SA SVRHOM

1. POGLAVLJE

Jesu li problemi normalni?

Što je *normalan* kršćanski život? Je li to život koji uključuje borbe, probleme i događaje koji, čini se, napadaju radost koja nam je obećana u životu s Kristom?

Je li normalno imati probleme koji proizlaze iz sasvim prirodnih želja kao što je hrana i seksualnost, ili boriti se s nekontroliranim mislima ili nedostatkom discipline? Je li normalno biti preplavljen emocionalnim nemiro, bolima iz prošlosti, pogreškama koje ne možemo zaboraviti, osjećajima manje vrijednosti i nesigurnosti pa čak i strahom odbačenosti od Boga? Zar nije neobično mučiti se s financijama, zdravljem, dosadnim cimerom, bračnim drugom ili roditeljem? To su sve naporna pitanja iz dva vrlo bitna razloga. Prvo, mi smo se sa svim tim stvarima mučili prije nego smo došli Kristu i tko je mogao i zamisliti da ćemo se i dalje sa svime time mučiti jednom kada budemo u Njemu? Drugo, mnogi autori, predavači, kršćanski učitelji često su govorili kako takva iskustva nisu dio normalnog kršćanskog života, već ona, umjesto toga otkrivaju nedostatke obične vjere.

Dok pokušavamo razumjeti neprimjerenost naših života, možda ćemo čuti svjedočanstva pobjedonosnih vjernika koji gotovo nikada ne spominju uznemirujuća iskustva nakon obraćenja. Čini se da su životi tih vjernika životi pobjede, slave i nevjerojatne moći! Stoga mnogi od nas, kako vrijeme prolazi počinjemo prihvaćati činjenicu da smo nenormalni kršćani: slabi, ne stojimo gdje bi trebali, nesposobni, bez pameti i discipline za pobjedonosan život koji bi nas mogao osloboditi problema. Ako je tako tada se trebamo predati ili započeti tražiti način koji će nam omogućiti da živimo pobjedonosan život kako to opisuju iskustva neke naše braće.

Ali svi koji imaju probleme moraju se ohrabriti jer ono što sam ja otkrio u svom hodu s Gospodinom i u komunikaciji s Njegovim narodom je, za divno čudo, to da su problemi prirodni element vjernikova života. Normalni kršćanski život nije bez borbe, nije oslobođen pogrešaka, niti pak je to život stalnih emocionalnih vrhunaca. Suprotno tome, to je život pun protivljenja i neprijateljstva, ali ona su sa svrhom.

Gledajte što kaže apostol Pavao u

1. Korinćanima 4,9-13:

Bog je, čini mi se, nas apostole učinio posljednjima, kao osuđenicima na smrt; postali smo prizorom svijetu, anđelima i ljudima. Mi smo ljudi zbog Krista, a vi ste mudri u Kristu; mi slabi, a vi jaki; vi slavni a mi bez časti. Do ovoga časa gladujemo i žeđamo, podnosimo golotinju i primamo udarce, bez stalnog smo boravišta i do iznemoglosti radimo svojim rukama. Vrijedaju nas, a mi blagoslivljamo; ocrnjuju nas, a mi uzvraćamo lijepim. Postali smo kao smeće svijeta, kao izmet svi su sve do sada.

To nije popularna poruka među ljudima koji promoviraju evanđelje prosperiteta, ali Pavao to još jednom ponavlja Korinćanima.

„U svemu trpimo nevolje, ali nismo u tjeskobi; ne znamo kamo bismo se okrenuli, ali ne očajavamo; progone nas, ali nismo ostavljeni u pogibli, obaraju nas na zemlju, ali nismo uništeni. Mi uvijek i svuda na svom tijelu nosimo smrtnu patnju Isusove...”

(2. Korinćanima 4,8-10).

Pa što je onda normalan kršćanski život? To će često biti život pun nevolja. Kada počnemo shvaćati da loši i neugodni događaji i ljudi, zdravlje i okolnosti imaju svrhu u našim životima, tada se usred svega toga možemo predati Božjoj ruci. Problemi su normalni!

Mnogo puta neugoda u životu kršćana ne dolazi toliko zbog problema, već zbog njihovog stalnog samopreispitivanja. Oni se stalno pitaju što s njima ne valja da Bog dopušta da im se u životu događaju takve stvari. Pismo je puno navoda koji govore da ćemo mi trpjeti; danas se, međutim, taj aspekt prosječnog kršćanskog života sasvim previđa, što mnoge sprječava da svoju obeshrabrenost zamijene s ohrabrenjem.

Dopustite da vam to slikovito prikažem. Kada smo moja supruga i ja očekivali naše prvo dijete upisali smo se na tečaj o dobivanju djeteta što je predstavljalo sve što ćemo moja supruga i ja proživljavati u vremenu iščekivanja, terminologiju koju će liječnici koristiti i kako bi se moja žena mogla bolje pripremiti za boli koje je očekuju kroz niz vježbi disanja. Kada se naše dijete konačno trebalo roditi,

bolnica je bila puna pacijenata tako da smo imali samo platneni paravan koji nas je dijelio od mlade žene koja je ležala pokraj nas. Dok smo prolazili kroz samo iskustvo moja je supruga pokušavala upotrijebiti vježbe disanja koje je naučila i oboje smo vrlo pažljivo slušali svaku riječ sestre i liječnika. Moja supruga će posvjedočiti da je sva priprema nije oslobodila boli, ali ju je umirila spoznaja svega što se može dogoditi. Međutim, mlada žena koja je ležala do nas vikala je čitavo vrijeme jer nju nitko nije pripremio za ono što je očekuje. Ono što smo mi smatrali i znali da je normalno, ona je doživljavala kao štetno.

Svaki vjernik koji raste stalno rađa dublji duhovni život. Oni koji razumiju bol odmarat će u tom procesu znajući da će ishod biti nešto slavno. Oni koji nisu informirani i ne razumiju potrebu za problemima u njihovom životu koji će ih učiniti savršenima, često će kroz život prolaziti zapomažući i pitajući se što se događa, žaleći se i prigovarajući osobi ili osobama koje su ih dovele u ovakvo stanje. Ono što njima nedostaje je radosno iščekivanje svega onoga što dolazi kada bol prestane.

U kršćanskim krugovima mnogo se govori o donošenju ploda. Mnogi iskreno žele donositi plod nastojeći pokazati da pripadaju svom Ocu na nebu. Međutim, previđa se jedan aspekt donošenja ploda: to može donijeti mnogo neugode pa čak i boli.

Ja u svom dvorištu imam stablo jabuke. Vremenske prilike su u našem kraju bile vrlo naklonjene našim voćkama. Moje stablo bilo je toliko obremenjeno plodovima da se gotovo srušilo. Da nisam vodio brigu o granama koje su se zamalo slamale pod težinom plodova, stablo bi bilo ozbiljno oštećeno. Stablo jabuke trpjelo je kako bi donijelo

plod koji će koristiti drugima. Ono je gotovo izgubilo život da bi dalo život. Plod duha nije za našu dobrobit, već za dobrobit onih koji su oko nas. Poput ovog stabla, što više ploda donosimo, Gospodin možda dopušta više problema i teškoća.

Bol je normalna u životima vjernika koji donose plod kao što je normalno da dolazi zima odmah nakon plodonosnog razdoblja. Za vrijeme zime čini se da u stablu uopće nema života. Sila koja ga pokreće skrivena je daleko od očiju u najdubljim dijelovima stabla, u njegovom korijenu. Tu ostaje mjesecima nakupljajući snagu za sve što će se očitovati na proljeće.

Malo je vjernika koji su naučili uživati u zimi kada nema osjećaja, nema plodova, nema velikih izričaja života, već umjesto toga tiho Božje djelovanje u najdubljim dijelovima čovjekovog bića, u njegovom duhu! Zima je normalna. Periodi boli su normalni. Suša je normalna. Neprijateljstvo je normalno. Svi smo u potrebi otpustiti život koji kao vjernici imamo skriven u nama – Kristov život.

Dok se pokoravamo normalnom kršćanskom životu i usred problema vidimo Božju ruku koja nas obučava, usmjerava otpuštajući Kristov život, mi učimo najdublje moguće tajne. Mnogo onog što nikako nismo mogli razumjeti čitajući o životima velikih vjernika kao što je bio Pavao postat će nam mnogo jasnije kroz naše vlastito iskustvo.

Osobno nikada nisam razumio onu Pavlovu izjavu, „vrijeđaju nas, a mi blagoslivljamo“. To je nešto što sam upamtio i bilo je pohranjeno u mom umu, ali ta istina nikada nije prevalila put od mog uma do mog srca sve do dana kada je nastao problem. Radio sam u drugoj državi kada sam

primio telefonski poziv moje supruge koja mi je saopćila da novac koji mi je prijatelj trebao uplatiti neće biti uplaćen... nikada! On je odbio dati mi ono što mi je pripadalo. Ja sam otišao na put s pouzdanjem da dok ću ja biti na putu moja žena će imati dovoljno novaca za račune, hranu i ostale neophodne troškove. To se pouzdanje temeljilo na sposobnosti mog prijatelja da će mi dati ono što mi je dužan. Kada sam čuo lošu vijest da novac neće biti uplaćen moja je prva reakcija bila bijes: Kako je mogao? Kako se usudio? Što si on umišlja?

Nakon što sam završio razgovor sa suprugom znao sam da zbog svega što sam osjećao, zbog zabrinutosti za moj dom i srdžbe, ja ne mogu napustiti svoju sobu i ići služiti okupljenim vjernicima koji su me čekali. Pao sam na koljena i počeo se moliti govoreći Gospodinu svu moju frustraciju. Na mene se polako počeo spuštati Njegov mir. U Njegovom svijetlu ja sam mogao vidjeti svijetlo: dnevne potrebe nisu ovisile o čovjeku, već o Bogu. Bog je bio taj koji je brinuo za mene. Kako je to slavna misao! Ja se ne moram pouzdati u čovjeka koji nije pouzdan. Ja mogu vjerovati Bogu koji je uvijek vjeran! U tom trenutku ja sam bio slobodan od zahtjeva za bogatstvom ovoga svijeta; Sin me uistinu oslobodio. Moja reakcija pred Gospodinom bila je da sam odlučio da ću ovog čovjeka osloboditi njegovog duga prema meni čim se vratim kući. Ja bih njemu u biti dao novac koji mi je dugovao; toliko sam bio slobodan od tog čovjeka.

Ustao sam, a srce mi je bilo – kako je Hudson Taylor jednom rekao – lagano kao i moj džep i bio sam spreman s vjernicima podijeliti svog Boga, Boga koji brine o svemu. Kada sam ušao u dvoranu prišao mi je jedan brat i dao mi ček za troškove službe na kojem je bio iznos deset puta veći od onoga što sam izgubio. Toliko o vrijednostima! Ja

sam upravo posvjedočio najosnovniji zakon Kraljevstva na djelu: „Uistinu, naša nam sadašnja ali kratkotrajna i mala nevolja donosi izvanredno veliku i vječnu slavu“ (2. Korinćanima 4,17). Odnosno, ja sam gledao veliki nesrazmjer u vrijednostima Božjeg kraljevstva što je uvijek apsolutno. Kada dajemo malo dobivamo mnogo. Ako je toliko mnogo došlo od jednostavnog čina samoodricanja, što bi se dogodilo kada bih odlučio uzeti svoj križ i odreći se sebe u svim područjima koja se tiču mojih odnosa s drugima?

Kada sam te večeri ležao u krevetu moje je srce bilo ispunjeno zahvalnošću za ono što je do malo prije bilo veliki problem. Molio sam Gospodina da blagoslovi tog brata koji me prevario, jer je kroz njegovu ruku na mene došao takav blagoslov. Bez tog njegovog čina ja možda nikada ne bih naučio puninu Božje brige za mene što je lekcija koja mi je od tog vremena dala mir usred mnogih teških situacija. Dok su riječi blagoslova prema tom čovjeku izlazile iz mojih usta shvatio sam da je Krist u meni izvršio Pavlove riječi, „kada nas vrijeđaju, mi blagoslivljamo“. Bio sam uzbuđen više nego ikada! Kada dođe problem Bog će uvijek u meni učiniti nešto predivno; stoga ja mogu blagoslivljati one koji me proklinju.

Jednog dana kada sam završavao poduku sa ženom koja je prolazila kroz neke bračne poteškoće dao sam joj mali relativno jednostavan zadatak kojeg je trebala izvršiti. Slijedećeg tjedna ona je trebala poljubiti svog muža svaki puta kada bi on rekao nešto negativno, kada bi joj odbrusio ili govorio nešto protiv nje. Ona je razumjela zadatak i šalila se na svoj račun, „Zar ne bi umjesto toga trebala pročitati neku knjigu?“ Ona je dobro znala kakvi se problemi javljaju kada treba učiniti i najmanju stvar koja uključuje samoodricanje. Ona se vratila nakon dva tjedna i govorila mi

o promjenama koje su se dogodile i o novom osjećaju slobode kojeg je iskusila jer više nije morala glumiti i pretvarati se pred drugima, bila je slobodna od osjećaja podređenosti i tjeskobe koja dolazi kada se stalno pokušavamo zaštititi i držati uspravno. Lako je bilo primijetiti da je plod koji je proizlazio iz ovog problema s njenim mužem bio mnogo veći od očaja kojeg je uzrokovao.

Normalan kršćanski život je život s problemima, ali uvijek imajte na umu da je svaki problem prošao kroz ruke ljubljenog Oca i on u sebi nosi, čak i prije nego stigne, izraz važne nakane. Oni koji se nalaze usred nevolja obično nađu skrivenu nakanu, ali čovjek koji je iskusan u patnjama zna da će nakana biti slavna. Problemi su Božje glavno sredstvo kojim nas dovodi do kraja naših vlastitih izvora i u duboko iskustvo svih Njegovih bogatstava.

Jedna od najdjelotvornijih metoda kroćenja konja je staviti divljeg konja na uzbrdicu i pustiti ga da se penje, a zatim ga staviti u arenu ispunjenu pijeskom. Zanimljivo je gledati konja kako trči u krug dok se bori s dubokim pijeskom sve dok nije sav prekriven prašinom i konačno kada više ne može stavljati nogu pred nogu i predaje se. U tom trenutku konj više nije samovoljan već dopušta jahaču da usmjerava njegovo kretanje.

Tako je i sa slomljenošću u životu vjernika. Mi Kristu dolazimo tako puni vlastitih napora, samovolje, energije. Mi nismo spremni uzde prepustiti Svetom Duhu. Mi moramo biti stavljeni u situacije koje su kao duboki pijesak (nevolje, okolnosti, odnosi s ljudima) gdje svaki pokušaj da se oslobodimo donosi samo još više napora našoj duši. Na kraju smo slomljeni i dragovoljno kažemo, „Ne mogu

više“ i tada smo spremni prepustiti se Svetom Duhu koji će usmjeravati svaki naš korak.

To će biti trenutak kada će duša (um, volja i osjećaji), tijelo i svijet biti odvojeni od duha. Bog je sam svoj život stavio u naš duh da bi ga učinio blagom za sve ono što mi ljudi trebamo i želimo: ljubav, sigurnost, prihvaćanje, mir i počinak. Ipak smo mi previše navikli gledati prema drugima i prema sebi kada pokušavamo otkriti ta bogatstva. Tako Bog dopušta da sve izvan područja duha izdaje i iznevjeri i na taj način duh odvaja od svega drugoga navodeći nas da samo u duhu tražimo ispunjenje naših najdubljih potreba. To je bolan proces dok radimo greške, ali rezultat će biti muškarci i žene u Kristu koji ne mare za aktivnosti izvan duha. Takvi vjernici mogu živjeti iznad, a ne od stvari ovoga svijeta i oni više ispunjavanje svojih potreba ne traže u drugima, već su ispunjeni do pretjecanja i mogu davati iz izobilja bogatstva koje je u njihovom duhu.

Ovaj proces slamanja nazvan je „mračna noć duše“; mi hodamo u tami i nismo svjesni niti Gospodnje prisutnosti niti zadovoljstva u svemu što postoji izvan duha. Ovdje se nalazimo licem u lice s činjenicom da iako naša usta svjedoče da je mir jedino u Kristu, naša srca čeznu za „požudama tijela, požudama očiju i oholosti zbog imetka“ (1. Ivanova 2,16) kojima se želimo zadovoljiti. Utjeha umjesto zrelosti i potpunost u Bogu bili su cilj naših života, i zato prihvaćamo sve što je pozitivno u životu a preziremo negativno. Proces slamanja na kraju će nas navesti da gledamo iza zone lagodnog života i da spoznamo da je sve što trebamo u životu spoznati da je Bog na svom prijestolju.

Prije nekog vremena prijatelj mi je rekao kako je izgubio nekoliko milijuna dolara. Ekonomska situacija se naglo

pogoršala u tom dijelu zemlje i on je počeo gubiti jednu firmu za drugom. On nije bio jedini s takvim iskustvom već je nekoliko njegovih prijatelja prolazilo istu situaciju. On je odlučio naći se s jednim od prijatelja da ga pita kako misli spasiti ili popraviti cijelu situaciju. Prijatelj je rekao da banci duguje nekoliko milijuna dolara i da je odlučio otići u banku i objaviti bankrot. Rekao je da neće ništa pokušati zadržati ali će banci reći da odustaje od svog posla. Moj je prijatelj bio zbunjen takvom reakcijom pa je pitao svog prijatelja ne bi li bilo bolje boriti se, skovati zavjeru i pokušati nekako spasiti to silno bogatstvo. Ovaj čovjek je svoje promišljanje objasnio ovako: „Ja banci dugujem milijune. Ja mogu raditi i pokušati vratiti novac i svu odgovornost preuzeti na sebe ili proglasiti bankrot. Ako proglasim bankrot banka je previše u mene uložila da bi pustila da propadnem i ona će imati obavezu, odgovornost, želju i interes da me pokuša spasiti da sasvim ne propadnem!“ U nekoliko godina moj prijatelj koji je pokušavao spasiti svoje bogatstvo, sve je izgubio dok je njegov prijatelj koji je proglasio bankrot bio milijunaš zahvaljujući pomoći banke.

Bio sam u brdima slijedećeg dana razmišljajući o tom razgovoru; imalo je smisla da je banka budući je toliko mnogo uložila imala dobar razlog da pomogne ovom milijunašu u krizi da sasvim ne propadne. Moja slijedeća pomisao bila je, *A koliko je tek Bog uložio u nas? On je uložio svog vlastitog Sina koji vrijedi mnogo više nego milijuni dolara. Budući da je uložio svog vlastitog Sina, On je uložio previše u svakoga od nas da bi dopustio da sasvim propadnemo.*

Ako mi samo proglasimo naš osobni bankrot i prestanemo se truditi i smišljati planove kako ćemo se izvući iz nevolja i svoj pogled podignemo prema Njemu, On će završiti ono što je započeo. Sama činjenica da je Bog uložio

---

svog Sina u naše živote trebala bi ušutkati svako pitanje koje se rađa u našim mislima. Hoće li On pomoći mojoj obitelji? Hoću li ikada biti slobodan od grijeha i pogrešaka? Hoću li ikada osjetiti da je Bog blizu? Naravno da će Bog biti uz nas u svemu; On je previše svega u nas uložio da bi od nas odustao. „On koji čak nije poštedio vlastitog Sina, već ga predao za sve nas, kako nam neće dati sve ostalo s njime?“ (Rimljanima 8,32)